Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

puras atq: pspicuas emanat aquas. Qui locus optate refec
tioni habilis uisus est. tam sibi quã animalib suis. quia
inerant ã ibi herbarũ gramina. Cumq: ut cibos caperet
una consedissent. bomunitio meui hec gerebantur. pdio
loaduenit. eumq: beatus ut erat plenus karitate ad ẽues
cendum inuitauit. De hinc int prandendu atletha di ben
golsus nouum hospitem alloquit. quatenus fontem sup
cui insederant marginib tarato pcio sibimã uenderẽ.
Hec ille audiens cepit eum tacite irridere. non conside
rans puritatẽ innocentie eius. sed pstoliditate ista abeo
dicta arbitrabat. ceptq: intra se cõmisci utrumq: sibi
cedere. ã quantitatem pcii posse retinere. ã quia trans
mutari de loco adlocum non poterat. fontem dereliq
possidere. Non enim aduertebat ille cupidus possessor
fontis. infamulo di uirtutem illam refulgere quã dns
aplis. immo paplos fidelibus ceteris pmisit inquiens. ãm
dico uobis qui eumq: dixerit huic monti tollere ã mitte
re in mare. ã non hesitauerit in corde suo sed crediderit
quia qd cumq: dixerit fiet ei. Quid plura. Centum soli
dorum quantitatem uenditori fontis. beatissimus dari
iussit. Pactis interim omnibus que ad reficiendum ne
cessaria erant. ascensis equis ceptum iter carpere stu
duit. transmissa uiarum inter capedine. ad sue pro
prietatis deuenit habitacula. constituta in loco qui ua
rennas dicitur. ubi ã ipsius sci nunc basilica habet.
Tunc uxori que iam societã conubii copulam illi
cite ipso ignoranti fedauerat. cuncta que iam egerat
retulit. ã precii summam quã supius fato fonte dede
rat. eidem indicauit. Tum illa ut erat animo lubrica.